

عنوان مقاله:

منطقه مشکک در پدیده چندمعنایی در زبان فارسی و زبان قرآن

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مطالعات زبان (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ندا خدانشناس فیروزآبادی - دانشجوی دکتری، دانشکده الهیات، دانشگاه فردوسی مشهد پردیس بین الملل، ایران

سهیلا پیروزفر - دانشیار، دانشکده الهیات، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

هر لفظ اشاره به یک مدلول دارد. اما در پارهای موارد؛ از یک لفظ، معانی مختلفی برداشت میشود. چند معنایی و استعاره در مباحث معناشناسی نوین و نیز تاویل، استعاره و مجاز از مباحث منطق قدیم، به همین موضوع اختصاص دارد. پیدا کردن رابطهای منطقی میان این معانی و تمیز میان آنها، به ویژه معنای محسوس و انتزاعی، موضوع بحث این تحقیق میباشد. این نوشتار با فرض آشنایی خوانندگان به مباحث مقدماتی از این دست، قصد دارد زوایای جدیدی از ارتباط لفظ و معنا را موشکافی کند. برای همین، ذرهبین را درست روی نقطه مشکک متمرکز کرده است. یعنی جایی که معنی به طور نامحسوس دستخوش تغییر میگردد. میدانیم، دو معنای حقیقی و انتزاعی بوسیلهی تص و ر ذهنی با هم ارتباط پیدا میکنند. اما در خلال گذار از معنای حقیقی به معنای انتزاعی، با وجهی از واژه مواجه میشویم که نه در معنای مادی است و نه انتزاعی، در حالیکه ویژگیهای هر دو را نیز داراست. این منطقه را به خاطر شباهتهایش با لفظ مشکک، میتوان منطقهی مشکک نامگذاری نمود.

کلمات کلیدی:

واژه، دلالت، درجات معنا، لفظ مشکک، معنای مادی، معنای انتزاعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/590930>

